

W przypadku gdy w trakcie usuwania pojazdu ustaną przyczyny jego usunięcia i w związku z tym odstąpiono od usunięcia pojazdu z drogi właściciel jest zobowiązany do zapłaty wyłącznie faktycznie poniesionych przez jednostkę samorządu terytorialnego kosztów.

por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 stycznia 2016 roku, sygn. VII SA/Wa 1017/15, nieprawomocny

Zgodnie z art. 130a ust. 2a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym od usunięcia pojazdu z drogi odstępuje się, jeżeli przed wydaniem dyspozycji usunięcia pojazdu lub w trakcie usuwania pojazdu ustaną przyczyny jego usunięcia. W tym drugim przypadku właściciel pojazdu jest obowiązany do pokrycia kosztów wynikających z wydania dyspozycji usunięcia pojazdu. W przepisie jest jednak mowa jedynie o kosztach spowodowanych wydaniem dyspozycji, co oznacza że brak jest podstaw do ustalania jakiegokolwiek dodatkowej opłaty.

W stanie faktycznym leżącym u podstaw przywołanego wyżej wyroku tuż po wydaniu dyspozycji usunięcia pojazdu stojącego w miejscu oznaczonym zakazem postoju przybył kierowca pojazdu. Holownik w tej sytuacji nie zdążył nawet przybyć na miejsce. Jak wynika z dokumentacji księgowej przejechał – licząc od bazy – 1 km, w związku z czym przedsiębiorca obciążył właściwą jednostkę samorządu terytorialnego kwotą 26,90 zł (koszt przejazdu 1 km + koszty stałe). W decyzji nakładającej na kierowcę obowiązek zwrotu kosztów do kwoty tej doliczono jednak opłatę za usunięcie pojazdu z drogi wynikającą z uchwały organu stanowiącego (w kwocie około 15-krotnie wyższej niż same koszty usunięcia pojazdu).

Organ II instancji podzielił tok rozumowania organu I instancji, odmienne stanowisko zajął jednak sąd administracyjny. Wskazał bowiem, że w przypadku zaniechania usunięcia pojazdu kierowca jest zobowiązany do zapłaty jedynie rzeczywiście poniesionych kosztów. W ponownie przeprowadzonym postępowaniu organ I instancji ma te koszty jednoznacznie ustalić.